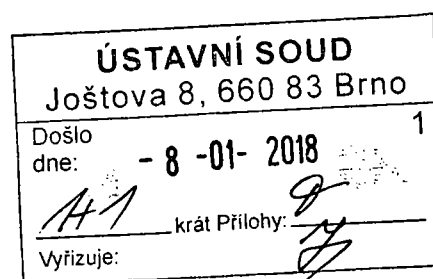

Přijatá datová zpráva

Číslo DZ: **536320972**
Došlé číslo:
Stručný popis: **Ústavní stížnost - Návrh skupiny senátorů**
Datum doručení: **08.01.2018 13:32:40**
Organizační jednotka: **OSV - odbor soudního výkonu**
Typ dokumentu: **Přijatý dokument - DZ**
Způsob zpracování: **Zpracovat v EP**
Způsob vyřízení:

Odesílatel
Název firmy/organizace: **JUDr. PETRA HUMLÍČKOVÁ, Ph.D., advokátka**
Příjmení: **Humlíčková**
Jméno: **Petra**
IČ: **04770099**
Ulice: **Štěpánská 640/45**
Město: **Praha 1**
PSČ: **11000**
Země: **CZ**
Datum narození: **01.05.1982**
Místo narození: **Nové Město na Moravě**

ID datové schránky: **trdpk7r**
ID datové zprávy: **536320972**
K rukám:
Do vlastních rukou: **Ne**
Povoleno doručení fikcí: **Ano**
Zmocnění - zákon:
Zmocnění - rok:
Zmocnění - paragraf:
Zmocnění - odstavec:
Zmocnění - písmeno:
Spisová značka odesílatele:
Číslo jednací odesílatele:
OJ odesílatele:
Číslo OJ odesílatele:
Přijal: **Hana Zavřelová**
Podpis:

Nepředchází

ÚSTAVNÍ SOUD	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne: - 8 -01- 2018	1
_____ krát Přílohy: _____	
Vyřizuje:	

Ústavní soud
Joštova 8
660 83 Brno 2

V Praze, dne 6. prosince 2017

- Věc (návrh): návrh skupiny senátorů na zrušení jednotlivých ustanovení nařízení vlády 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací
- Návrh podává: skupina níže podepsaných senátorů Parlamentu České republiky, (dále též jen „navrhovatelé“),
- zastoupeni: JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D., advokátkou, ev.č. ČAK 16804, se sídlem Štěpánská 640/45, 110 00 Praha 1, IČO: 04770099, ID DS: trdpk7r
- Další účastníci řízení: Vláda České republiky, nábřeží Edvarda Beneše 4, Praha 1, 118 01
- Počet vyhotovení: dvě *1/2*
- Přílohy: plná moc k zastupování
neprůběžně

Nepředchází

I.

PŘEDMĚT NÁVRHU

1. Navrhovatelé tímto na základě §64 odst. 2 písm. b) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, podávají návrh na zrušení následujících ustanovení nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění nařízení č. 217/2016 Sb.

Z důvodů větší srozumitelnosti navrhovatelé uvádí znění napadených ustanovení po zrušení jejich částí:

1. § 11 odst. 1: Určujícími ukazateli hluku jsou ekvivalentní hladina akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ a maximální hladina akustického tlaku A L_{Amax} , případně odpovídající hladiny v kmitočtových pásmech. Ekvivalentní hladina akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ se v denní době stanoví pro 8 souvislých a na sebe navazujících nejhlučnějších hodin ($L_{Aeq,8h}$), v noční době pro nejhlučnější 1 hodinu ($L_{Aeq,1h}$). ~~Pro hluk z dopravy na pozemních komunikacích a drahách a pro hluk z leteckého provozu se ekvivalentní hladina akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ stanoví pro celou denní ($L_{Aeq,16h}$) a celou noční dobu ($L_{Aeq,8h}$).~~ V případě hluku z leteckého provozu se hygienický limit v chráněných vnitřních prostorech staveb vztahuje na charakteristický letový den.

2. § 11 odst. 3: Hygienický limit maximální hladiny akustického tlaku A se stanoví pro hluk šířící se ze zdrojů uvnitř objektu součtem základní maximální hladiny akustického tlaku A L_{Amax} se rovná 40 dB a korekcí přihlížejících ke druhu chráněného vnitřního prostoru a denní a noční době podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení. V případě hluku s tónovými složkami, ~~s výjimkou hluku z dopravy na pozemních komunikacích, drahách a z leteckého provozu,~~ se přičte další korekce -5 dB. Za hluk ze zdrojů uvnitř objektu, s výjimkou hluku ze stavební činnosti, se pokládá i hluk ze zdrojů umístěných mimo tento objekt, který do tohoto objektu proniká jiným způsobem než vzduchem, zejména konstrukcemi nebo podlahám.

3. § 12 odst. 1: Určujícím ukazatelem hluku, s výjimkou vysokoenergetického impulsního hluku, je ekvivalentní hladina akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ a odpovídající hladiny v kmitočtových pásmech. V denní době se stanoví pro 8 souvislých a na sebe navazujících nejhlučnějších hodin ($L_{Aeq,8h}$), v noční době pro nejhlučnější 1 hodinu ($L_{Aeq,1h}$). ~~Pro hluk z dopravy na pozemních komunikacích a drahách a pro hluk z leteckého provozu se ekvivalentní hladina akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ stanoví pro celou denní ($L_{Aeq,16h}$) a celou noční dobu ($L_{Aeq,8h}$).~~

4. § 12 odst. 3: Hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku A , s výjimkou hluku z leteckého provozu a vysokoenergetického impulsního hluku, se stanoví součtem základní hladiny akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ 50 dB a korekcí přihlížejících ke druhu chráněného prostoru a denní a noční době, které jsou uvedeny v tabulce č. 1 části A přílohy č. 3 k tomuto nařízení. Pro vysoce impulsní hluk se přičte další korekce -12 dB. V případě hluku s tónovými složkami, ~~s výjimkou hluku z dopravy na pozemních komunikacích, drahách a z leteckého provozu,~~ se přičte další korekce -5 dB.

5. § 12 odst. 4: ~~Stará hluková zátěž $L_{Aeq,16h}$ pro denní dobu a $L_{Aeq,8h}$ pro noční dobu se zjišťuje měřením nebo výpočtem z údajů o roční průměrné denní intenzitě a skladbě dopravy v roce 2000 poskytnutých správcem popřípadě vlastníkem pozemní komunikace nebo dráhy. Hygienický limit stanovený pro starou hlukovou zátěž se vztahuje na ucelené úseky pozemní komunikace nebo dráhy.~~

6. § 12 odst. 5: ~~Hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku A staré hlukové zátěže stanovený součtem základní hladiny akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ 50 dB a korekce pro starou hlukovou zátěž uvedené v tabulce č. 1 části A přílohy č. 3 k tomuto nařízení zůstává zachován i~~

~~a) po položení nového povrchu vozovky, prováděné údržbě a rekonstrukci železničních drah nebo rozšíření vozovek při zachování směrového nebo výškového vedení pozemní komunikace nebo dráhy a~~

~~b) pro krátkodobé objízdné trasy.~~

7. § 12 odst. 6: ~~Hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku A staré hlukové zátěže stanovený součtem základní hladiny akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ 50 dB a korekce pro starou hlukovou zátěž uvedené v tabulce č. 1 části A přílohy č. 3 k tomuto nařízení nelze uplatnit v případě, že se hluk působený dopravou na pozemních komunikacích a dráhách po 1. lednu 2001 v předmětném úseku pozemní komunikace nebo dráhy zvýšil o více než 2 dB. V tomto případě se hygienický limit ekvivalentní hladiny akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ stanoví postupem podle odstavce 3. Jestliže ale byla hodnota hluku působeného dopravou na pozemních komunikacích a dráhách před jejím zvýšením o více než 2 dB podle věty první vyšší než hodnoty uvedené v tabulce č. 2 části A přílohy č. 3 k tomuto nařízení, pak se k hygienickým limitům ekvivalentní hladiny akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ stanoveným podle odstavce 3 přičte další korekce +5 dB.~~

8. § 20 odst. 3: ~~V chráněném venkovním prostoru staveb se hladiny akustického tlaku stanovují pro dopadající zvukovou vlnu.~~

9. § 20 odst. 4: ~~Při měření hluku v chráněných venkovních prostorech staveb, chráněném venkovním prostoru a v chráněných vnitřních prostorech staveb se uvádí nejistota, kterou se rozumí rozšířená kombinovaná standardní nejistota měření. Nejistota musí být uplatněna při hodnocení naměřených hodnot. Výsledná hodnota hladiny akustického tlaku nepřekračuje hygienický limit, jestliže výsledná ekvivalentní hladina akustického tlaku po odečtení hodnoty nejistoty je rovna nebo je nižší než hygienický limit nebo výsledná maximální hladina akustického tlaku je rovna nebo je nižší než hygienický limit.~~

10. Příloha č. 3 k nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Stanovení hygienických limitů hluku v chráněných venkovních prostorech staveb a v chráněném venkovním prostoru

Část A

Tabulka č. 1

Korekce pro stanovení hygienických limitů hluku v chráněných venkovních prostorech staveb a v chráněném venkovním prostoru

Druh chráněného prostoru	- Korekce [dB]			
	1)	2)	3)	4)
Chráněný venkovní prostor staveb lůžkových zdravotnických zařízení včetně lázní	-5	0	+5	+15
Chráněný venkovní prostor lůžkových zdravotnických zařízení včetně lázní	0	0	+5	+15
Chráněný venkovní prostor ostatních staveb a chráněný ostatní venkovní prostor	0	+5	+10	+20

Korekce uvedené v tabulce se nesčítají.

Pro noční dobu se pro chráněný venkovní prostor staveb přičítá další korekce -10 dB, s

výjimkou hluku z dopravy na železničních dráhách, kde se použije korekce -5 dB.

Pravidla použití korekce uvedené v tabulce č. 1:

1) Použije se pro hluk z provozu stacionárních zdrojů a hluk ze železničních stanic zajišťujících vlakové práce, zejména rozřadování a sestavu nákladních vlaků, prohlídku vlaků a opravy vozů. Pro hluk ze železničních stanic zajišťujících vlakové práce, které byly uvedeny do provozu přede dnem 1. listopadu 2011, se přičítá pro noční dobu další korekce +5 dB.

2) Použije se pro hluk z dopravy na dráhách, silnicích III. třídy, místních komunikacích III. třídy a účelových komunikacích ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

3) Použije se pro hluk z dopravy na dálnicích, silnicích I. a II. třídy a místních komunikacích I. a II. třídy v území, kde hluk z dopravy na těchto komunikacích je převažující nad hlukem z dopravy na ostatních pozemních komunikacích. Použije se pro hluk z dopravy na dráhách v ochranném pásmu dráhy.

4) Použije se pro stanovení hodnoty hygienického limitu staré hlukové zátěže.

Tabulka č. 2

Hodnoty hluku působeného dopravou na pozemních komunikacích a dráhách pro použití další korekce + 5 dB podle § 12 odst. 6 věty třetí

Pozemní komunikace a železniční dráhy	— Doba dne	— LAeq,T [dB]
Dálnice, silnice I. a II. tř., místní komunikace I. a II. tř.	— Denní	— 65
	— Noční	— 55
Silnice III. tř., komunikace III. tř. a účelové komunikace	— Denní	— 60
	— Noční	— 50
Železniční dráhy v ochranném pásmu dráhy	— Denní	— 65
	— Noční	— 60
Železniční dráhy mimo ochranné pásmo dráhy	— Denní	— 60
	— Noční	— 55

11. Zrušuje Metodický návod pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí č.j. HEM-300-11.12.01-34065.

12. Zrušuje Metodický návod pro hodnocení hluku v chráněném venkovním prostoru staveb č.j. 62545/2010-OZV-32.3-1.11.2010.

II. DŮVODY NÁVRHU

Hluk a jeho vliv na lidské zdraví

Hluk se dle ustanovení § 30 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví (dále jen „zákon“) rozumí *zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis*. Hluk je měřen v decibelech. Decibel je logaritmická jednotka vyjadřující podíl dvou hodnot. Pokles o 3 dB vyjadřuje zeslabení na poloviční hluk, naopak zesílení o 3 dB znamená dvojnásobný hluk.

Zpráva o životním prostředí České republiky z roku 2016 uvádí, že dle výsledků 2. fáze strategického hlukového mapování je v ČR zatíženo hlukem přesahujícím hygienické limity celkem 264,8 tis. lidí (2,5 % obyvatel) z pohledu celodenní hlukové zátěže a 314,5 tis. lidí (3 % obyvatel) v noci. Hlavním zdrojem hluku je zcela jednoznačně silniční doprava. Hluková zátěž obyvatel v ČR je v kontextu ostatních zemí EU28 nadprůměrná v parametru zátěže hlukem ze silniční dopravy v městských aglomeracích nad 100 tis. obyvatel. Naopak v Nizozemsku, což je země s nejhustší sítí dálnic v EU, je nadlimitním hlukem z dopravy mimo města celodenně zatíženo pouze 0,01 % obyvatel, i v Německu je situace lepší než v ČR (0,3 % obyvatel) (viz Zpráva o životním prostředí České republiky z roku 2012). O četnosti problémů s nadměrným hlukem svědčí i zkušenosti Veřejného ochránce práv, který ve svém sborníku stanovisek k hlukové zátěži hned v úvodu zmiňuje, že právě s problematikou hluku se na něj občané obrací velmi často.

Jeden z prvních systematických výzkumů provedených Státním zdravotním ústavem prokázal jasnou souvislost se zvýšenou pravděpodobností alergických onemocnění, vředovou chorobou žaludku, infarktem myokardu a kataru horních cest dýchacích u lidí dlouhodobě žijících v lokalitách se zvýšenou hlukovou zátěží (viz Sborník stanovisek Veřejného ochránce práv k hlukové zátěži). Odhaduje se, že nadměrný hluk způsobuje v západoevropských zemích ztrátu 1,5 mil. let zdravého života ročně, což zahrnuje roky ztracené předčasným úmrtím a roky nemoci významně omezující člověka (viz Zpráva o stavu životního prostředí ČR z roku 2012, str. 140). Světová zdravotnická organizace (WHO) ve své publikaci k limitům nočního hluku (volně dostupná zde: http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0017/43316/E92845.pdf?ua=1) spojuje první zdravotní následky již s 40 dB hluku v noci (a s 50 dB již zvýšený krevní tlak a srdeční infarkty). Napadané nařízení vlády umožňuje vystavit obyvatele ČR hlukové zátěži ve výši přesahující v noci 50 dB.

Opatření ke snížení hluku ze silniční dopravy jsou přitom známá, patří mezi ně snížení maximální povolené rychlosti, výměna povrchu komunikace, protihlukové stěny. Tato opatření mohou být sice především ve stísněných podmínkách existující zástavby být nákladná, ale jsou bezpochyby účinná. Například na každých 10 km/h snížení rychlosti dochází k poklesu hluku asi o 2 dB (viz Evropská Komise, DG Environment – Inventory of Noise Mitigation Methods, str. 12, ke stažení na: <http://www.ecologie.gouv.fr/IMG/pdf/Rapport-inventaire-methodes-reduction-bruit-ambient-2002.pdf>). Otázkou je také nákladnost protihlukových opatření v porovnání s cenou výstavby dopravní infrastruktury v České republice a v porovnání s náklady na zdravotní péči, snížení efektivity práce, atd. v souvislosti s negativními důsledky nadměrné hlukové zátěže. Účinnost těchto opatření také prokazuje výše uváděný počet obyvatel zasažených nadměrným hlukem v jiných státech, který je nižší i přes velmi rozvinutou dálniční síť a vysokou hustotu obyvatelstva (v případě Nizozemí).

Porušení ústavně zakotveného práva na příznivé životní prostředí a ochranu zdraví

Listina základních práv a svobod jakožto ústavní norma zakotvuje v čl. 35 odst. 1 a 3 právo na příznivé životní prostředí a v čl. 31 právo na ochranu zdraví Jelikož je čl. 31 i

35 zařazen do Hlavy IV. mezi Hospodářská, sociální a kulturní práva, spadá pod režim čl. 41. To znamená, že tohoto práva je možné se domáhat pouze v mezích zákonů, které toto ustanovení provádějí. Prováděcím zákonem je v tomto případě **zákon o ochraně veřejného zdraví**, ten upravuje ochranu zdraví před hlukem pouze velmi obecně, ať již při výše zmiňované definici hluku (zvuk potencionálně škodlivý pro lidské zdraví s imisním limitem stanoveným prováděcím předpisem) nebo při povinnosti provozovatele zdroje hluku (vlastník, popřípadě správce pozemní komunikace) technickými, organizačními a dalšími opatřeními v rozsahu stanoveném tímto zákonem a prováděcím právním předpisem zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní prostory staveb (viz § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví). Důvodová zpráva k zákonu pro ustanovení § 30 uvádí: „*Stanoví se základní podmínky ochrany zdraví osob v komunálním prostředí*“. Důvodová zpráva nezmiňuje žádný jiný účel této úpravy než je ochrana zdraví.

Podrobná úprava ochrany před hlukem je obsažena až v prováděcím právním předpisu - **nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací** (dále jen „nařízení“). Nařízení vlády stanoví limity hluku, ale tyto limity v případě hluku z dopravy na pozemních komunikacích dále „změkčuje“, tj. hygienický limit splní i vyšší hluk.

V ustanovení § 12 odst. 1 nařízení vlády stanoví: „*Pro hluk z dopravy na pozemních komunikacích, s výjimkou účelových komunikací, a dráhách a pro hluk z leteckého provozu se ekvivalentní hladina akustického tlaku $L_{Aeq,T}$ stanoví pro celou denní ($L_{Aeq,16h}$) a celou noční dobu ($L_{Aeq,8h}$).*“ na rozdíl od ostatních zdrojů hluku, kde se stanoví dle nejhorší hodiny. Hluk pro dopravní zátěž v noci průměruje, tzn. že se naměřený hluk nejdříve zprůměruje pro jednu hodinu (22-23, 23-24, 24-1, atd.) a posléze se zprůměrované hodnoty průměrují ještě jednou mezi sebou. Prakticky to má velmi zásadní význam, protože v 8 nočních hodinách, tak mohou být hodiny velmi hlučné typicky do půlnoci a nad ránem způsobené intenzivní kamionovou dopravou a hodiny tiché, díky nimž je limit pro noční hluk splněn, přestože jsou okolní obyvatelé vystaveni vysoké hlukové zátěži v období nejcitlivějším pro kvalitu spánku.

V ustanovení § 11 a 12 odst. 3 nařízení vlády stanoví: „*V případě hluku s tónovými složkami, s výjimkou hluku z dopravy na pozemních komunikacích, dráhách a z leteckého provozu, se přičte další korekce -5 dB.*“ Tónové složky o vyšších a vysokých frekvencích se projevují jako pískání nebo hvízdání. V případě tónových složek v oblasti nízkých frekvencí pak jako dunění nebo brum. Hluk s tónovými složkami patří k hlukům s výrazně obtěžujícím nebo rušivým charakterem a hlukový limit je proto pro něj snížen. Výjimku z tohoto snížení tvoří hluk z dopravy na pozemních komunikacích, přestože je pro něj tónová složka typická.

V ustanovení § 20 odst. 3 nařízení vlády stanoví: „*V chráněném venkovním prostoru staveb se hladiny akustického tlaku stanovují pro dopadající zvukovou vlnu.*“ a nikoliv již pro odraženou zvukovou vlnu. Od naměřeného hluku se tak odčítá několik decibelů (až 3 dB), jako tzv. odraz od fasády. Obyvatelé jsou však při užívání okolí stavby (typicky rekreace na zahradě) vystaveni hluku přicházejícímu i odraženému.

Ustanovení § 20 odst. 4 nařízení vlády stanoví: „*Nejistota musí být uplatněna při hodnocení naměřených hodnot. Výsledná hodnota hladiny akustického tlaku nepřekračuje hygienický limit, jestliže výsledná ekvivalentní hladina akustického tlaku po odečtení hodnoty nejistoty je rovna nebo je nižší než hygienický limit nebo výsledná maximální hladina akustického tlaku je rovna nebo je nižší než hygienický limit.*“ Skutečně naměřený hluk je tedy snižován o nejistotu měření. Například při naměření 49,1 dB, za předpokladu užití nejistoty měření 2 dB, byl skutečný zaznamenaný hluk 51,1 dB a skutečný hluk se s 95% pravděpodobností pohybuje v rozmezí 49,1 – 53,1 dB. Je tedy pravděpodobnější, že hlukový limit ve skutečnosti dodržen není (a je poškozováno zdraví obyvatel), než že by dodržen byl (a zdraví obyvatel poškozováno není). Přesto je hlukový limit v souladu s nařízením vlády dodržen.

Příloha č. 3, část A, Tabulka 1 pak upravují korekce pro stanovení hygienických limitů hluku v chráněných venkovních prostorech staveb a v chráněném venkovním prostoru. Korekce č. 2, 3 a 4 se vztahují na hluk z dopravy na pozemních komunikacích, tedy na nejčastější zdroj nadlimitního hluku v České republice (viz Zpráva o stavu životního prostředí). Tyto korekce pak limity pro hluk zvyšují. Zákon o ochraně veřejného zdraví přitom nepředpokládá, že by pro pozemní komunikace měl být limit odlišný, pro ochranu zdraví občanů méně příznivý. Tyto korektivy jsou o to důležitější, že neupravují výjimečný zdroj hluku, ale zdroj hluku nejčastější a v důsledku tak dělají z výjimky pravidlo.

Nařízení vlády také stanoví korekci pro chráněný venkovní prostor staveb – 10dB (srovnej poznámky pod čarou v příloze č. 3). Chráněným venkovním prostorem je přitom prostor vzdálený více než 2 m od staveb určených k bydlení (srovnej ustanovení § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví). Rozdíl v hlukových limitech pro chráněný venkovní prostor a chráněný venkovní prostor staveb je přitom zcela zásadní (60 dB a 50 dB). Jako obydli jsou tedy chráněny pouze 2 m od stavby a nikoliv již například zahrada určená k rekreaci a odpočinku. Nařízení vlády tak pro chráněný venkovní prostor umožňuje hlukovou zátěž prokazatelně poškozující lidské zdraví.

Podrobnosti měření a výpočtu hluku jsou v některých bodech zopakovány, ale v jiných bodech nově zakotveny v **metodických návodech a technických normách** (Metodický návod pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí č.j. HEM-300-11.12.01-34065, Metodický návod pro hodnocení hluku v chráněném venkovním prostoru staveb č.j. 62545/2010-OZV-32.3-1.11.2010, ČSN ISO 1996 – 1, 2, Standardní operační postupy SOP G2). Tyto metodické návody jsou v praxi běžně dodržovány a měření, která je nerespektují jsou označována za vadná, nesprávná a není dle nich postupováno.

Metodický návod pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí Č.j. HEM-300-11.12.01-34065 pak stanoví **následující požadavky na měření**.

5.3 Meteorologické vlivy

Meteorologické podmínky musí být reprezentativní pro posuzovanou hlukovou expozici. Povrch silnic a železničních tratí musí být suchý, povrch země nesmí být pokryt sněhem nebo ledem, nesmí být ani zmrzlý ani nasáklý velkým množstvím vody a měření nesmí probíhat za podmínek teplotní inverze (např. v časných ranních hodinách), pokud tyto podmínky nejsou předmětem zkoumání.

Rychlost proudícího vzduchu musí být měřena a uváděna v protokolu o měření. Při rychlosti větru větší než 5 ms⁻¹ není měření přípustné, pokud se nejedná o speciální metody např. měření větrných elektráren apod.

5.4.4 Doba a délka měření

Základním předpokladem pro správné určení hladiny akustického tlaku je zvolení vhodné doby měření (v roce, měsíci, týdnu, dni a hodině) a délky měření (celého měření i měřicích intervalů).

Doba měření se volí tak, aby odpovídala průměrné standardní situaci provozu zdroje hluku. ...

Délka měření se volí tak, aby v jeho průběhu byly zachyceny všechny typické hlukové situace, které se v místě vyskytují. V případě stacionárních zdrojů hluku se měření pro denní dobu provádí tak, aby bylo možno stanovit výslednou hladinu pro osm nejhlučnějších hodin v jednom celku, pro noční dobu pro nejhlučnější hodinu.

Při měření hluku z dopravy na veřejných komunikacích se měření provádí tak, aby bylo možno stanovit výslednou hladinu pro celou denní dobu (16 hod.), resp. pro celou noční dobu (8 hod.). ... Přednostně se volí pracovní dny úterý až čtvrtek, měsíce duben až červen, září a říjen.

POZNÁMKA: Pozor, jde-li o veřejnou komunikaci, nelze dopravní hluk hodnotit podle nejhorší hodiny, ale musí se přepočítat na celou noční dobu!

5.4.6 Stanovení výsledné hladiny

Od naměřených hladin akustického tlaku se odečte korekce na hluk pozadí a hladiny naměřené v dílčích časových intervalech se přepočtou na referenční časový interval ve shodě s příslušným ustanovením odst. 5.4.4 tohoto metodického návodu.

3. Nejvyšší přípustná hladina leží v pásmu nejistoty měření

$$L_{pA} - \varepsilon \leq L_{lim} < L_{pA} + \varepsilon$$

Orgán OVZ nemá důkazy o prokazatelném překročení nejvyšších přípustných hladin hluku, a proto není ze zákona oprávněn vyžadovat po provozovateli opatření k nápravě.

Z výše uvedeného vyplývá, že metodické návody a technické normy určují například následující pravidla pro měření hluku. Hluk nelze měřit v době dopravní špičky (například pátek nebo neděle, období letních prázdnin) nebo za klimatických okolností, při kterých se hluk více šíří (například déšť nebo silnější vítr). Přestože je období k měření hluku v metodice uváděno jako doporučující – přednostně se volí – v praxi probíhá měření pouze v tomto období a měření proběhlá v jiném období orgány veřejného zdraví (OVZ) zpochybňují a odmítají je přijímat jako provedená v rozporu s metodikou. Z hlukové zátěže se dále vylučuje hluk typu: zpěv ptactva, štěkot psů, zvuk motorového nářadí, hluk na přilehlé komunikaci, atd.

Technické normy tak nejen že neumožňují měřit standardní hlukovou zátěž, protože dobu měření stanoví na období jeho nejnižší produkce a veškeré další období označuje za nestandardní, byť fakticky se jedná o naprostou většinu roku – doporučeno je měřit pouze 60 dnů z 365 a tento počet může být dále snížen, pokud jsou nepříznivé klimatické podmínky (prší, atd.). Nařízení vlády navíc umožňuje několik násobně zvýšit hluk při dodržení

zákonného hlukového limitu (odečtením nejistoty měření, korekcí pro dopadající hluk, průměrováním celého nočního období, atd.).

Smyslem čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod je **ochrana příznivého životního prostředí**. Teleologickým výkladem a za použití principu předběžné opatrnosti zakotveného v ust. § 13 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, je proto možné dovodit, že **případné nejistoty v měření a korekce a další pravidla je nezbytné uplatňovat tak, aby bylo životní prostředí a lidský život a zdraví chráněny vždy, tj. naměřený hluk o tyto nejistoty zvyšovat a nikoliv snižovat**. K tomuto postupu srovnej i ustanovení § 21 nařízení vlády, které limity pro vibrace a hluk ve vnitřních prostorech a nejistotu měření snižuje (tj. činí je přísnější). Nařízení vlády i metodické návody navíc byly **přijaty až po určení povolených hlukových limitů**. Nejdříve tedy byly stanoveny hlukové limity a až po nich byla stanovena možnost hladinu naměřeného hluku snižovat o korekci odraženého hluku či nejistotu měření. Nelze tedy argumentovat skutečností, že hlukové limity s těmito korektivy předem „počítaly“ a zohledňují je.

Výše uvedené předpisy proto porušují ústavně zaručené právo na příznivé životní prostředí a ochranu zdraví. Ústavně zaručená práva je možné blíže specifikovat zákonem, ale není možné jej omezovat podzákonnými předpisy, metodickými návody a technickými normami, které navíc mají výše popsané zásadní dopady na všechny obyvatele České republiky zasažené hlukem.

Nařízení určující „meze zákona“

V nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 23/02 ze dne 30. 6. 2004 Ústavní soud shledal za nezákonné zmocnění, podle kterého bylo MPSV zákonem č. 109/2002 Sb. zmocněno vyhláškou stanovit mimo jiné *podrobnosti pro výběr a přípravu smluvních rodin, podrobnosti způsobu spolupráce a kontroly těchto smluvních rodin s diagnostickým ústavem*. Pojem *smluvní rodina* byl sice v zákoně zaveden, nicméně nebyl definován, nebyl upraven jeho obsah (šlo vlastně o právně neurčitý pojem). Relevantní je tato část nálezu: *„Napadená ustanovení zákona jsou v rozporu s tímto článkem Ústavy, protože ministerstvo je zmocněno úpravou něčeho, pro co samotný zákon nestanoví žádné meze, co sám vůbec neupravuje. Nejednalo by se tedy o provedení zákona, ale o jeho doplnění, neboť prováděcí předpis by institut smluvní rodiny musel přesně vymezit. Chybí tedy příslušná zákonná úprava, kterou by měla ministerská vyhláška provést. Zákon svou stručností a neurčitostí nedává nutný základní rámec pro zmíněný podzákonný předpis. Pro zabezpečení efektivního výkonu veřejné správy je vhodné ponechat úpravu podrobností podzákonnému právnímu předpisu, který lze operativněji měnit. Proto i ústavní pořádek České republiky dovoluje zákonodárci, aby za určitých podmínek zmocnil výkonné orgány k vydávání podzákonných právních předpisů. Zmocnění ovšem musí být výslovné a obsah podzákonného předpisu musí být v souladu se zákonem, který provádí, musí tedy být vydán na jeho základě a v jeho mezích. Pokud však Parlament rezignuje na stanovení příslušného rámce a blanketně zmocní exekutivu k tomu, aby stanovila, co je právo, jaká jsou práva a povinnosti osob nebo jaké jsou pravomoci a povinnosti správních úřadů, pak porušuje zásadu omezené delegace normotvorby, a porušuje tak i principy dělby moci, stanovené mj. v čl. 2 odst. 1 Ústavy. [...] Podzákonný předpis se musí vždy pohybovat v mezích zákona, které jsou buď výslovně vymezeny anebo vyplývají ze smyslu a účelu zákona. Na základě zákonného zmocnění má prováděcí předpis konkretizovat problematiku upravenou v základních rysech již samotným zákonem, ale nikdy nesmí jít mimo*

zákon.“ Ačkoli v citovaném případě se jedná o vyhlášku a nikoli o nařízení, chápání *mezi zákona* bude v obou případech stejné. Viz i odlišné stanovisko Vladimíra Sedláčka k nálezu Pl.ÚS 21/14 ze dne 30. 6. 2015: „*I když je nepochybně pravdou, že vláda nepotřebuje zákonné zmocnění k vydání prováděcího předpisu, protože zmocnění obsahuje již sama Ústava, je si třeba uvědomit, že pokud jde o obsahovou stránku prováděcího předpisu, není rozdíl mezi čl. 78 a čl. 79 odst. 3 Úst.* Znamená to, že na obsah prováděcího právního předpisu (a s tím související obsah prováděného zákona, ať již obsahuje zmocnění či nikoliv) se kladou stejné nároky. Tento závěr ostatně potvrzuje i judikatura Ústavního soudu: „*Nařízení vlády tedy podobně jako jiný podzákonný předpis může toliko podrobněji konkretizovat problematiku upravenou v základních rysech již samotným zákonem*“ (nález Pl. ÚS 13/12).

K *mezím zákona* při vydání vládních nařízení se Ústavní soud vyjadřoval v následujících nálezech. Nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 415/01 ze dne 19.8.2002, nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 19/93 ze dne 21.12.1993, nález sp. zn. Pl. ÚS 17/95 ze dne 25. 10. 1995 nebo nález sp. zn. Pl. ÚS 45/2000 ze dne 14. 2. 2001.

Ústava nezná nařízení nemající základ v zákoně. Nařízení musí být opřeno o zákon. Nařízení je výrazem působnosti subjektu, který je vydává. Působnost spolu s ustanoveními zákona, který je základem pro akt, určují meze úpravy a ty nemohou být překročeny. Z pohledu materiálního straní moderní výklady většinou volnějším vztahu mezi zákonem a nařízením. Jako kritérium ústavnosti nařízení je považován především soulad jeho obsahu, účelu a rozsahu s obecným výkladem zákona jako celku a s jeho účelem. (viz Hendrych, Dušan. Správní právo: obecná část. 9. vydání. V Praze: C.H. Beck, 2016. Academia iuris (C.H. Beck). ISBN 978-80-7400-624-1.s. 44 a 46).

Navrhovatelé tvrdí, že napadené nařízení vlády i metodické pokyny nejsou v mezích vymezených zákonem. Cílem a účelem ustanovení Listiny základních práv i svobod i zákona o ochraně veřejného zdraví je právě ochrana životního prostředí a zprostředkovaně i lidského zdraví před prokazatelně existujícími negativními účinky nadměrné hlukové zátěže. Napadené předpisy tato ustanovení bez výslovného zákonného zmocnění nebo smyslu zákona k tomu směřujícího provádí tak, že určují, že hluk se v nejhluchnějších obdobích vůbec neměří a že naměřený hluk se dále pro účely hodnocení různými způsoby snižuje. Tato pravidla jsou v přímém rozporu s cíli a účelem zákona a nemůže se proto jednat o postup v mezích zákona.

Stand-still doctrine

V oblasti lidských práv se uplatňuje zásada stand-still doctrine (nebo též non-regression). Mezinárodními úmluvami zakotvený cíl stálého zvyšování úrovně chráněných práv je interpretovaný jako zákaz snižování jejich úrovně.

Tato zásada je přejímána i do práva životního prostředí, které je ostatně jedním z lidských práv. Důvody a důkazy tohoto přejímání jsou předmětem odborných článků (viz například Prieur, M.: Non-regression in environmental Law, SAPIENS, 5.2, 2012:Vol.5, N.2). Snižování dosažené úrovně ochrany životního prostředí je v rozporu s celou podstatou a smyslem ochrany, byť samozřejmě neznamená absolutní petrifikaci přijatého – pokud

ohrožený druh už není v ohrožení, není nezbytné jej dále chránit. Například belgický ústavní soud tak již dnes běžně zkoumá, zda nově přijímaný předpis nesnižuje úroveň ochrany životního prostředí (Boyd, D.: The Environmental Rights Revolution: A Global Study of Constitutions, Human Rights, and the Environment, str. 224).

Hluk (jak je uváděno výše) i nadále prokazatelně ohrožuje a poškozuje lidské zdraví a životní prostředí. Nebyly předloženy žádné nové vědecké studie, které by prokazovaly možnost zásadního snížení ochrany obyvatel před hlukem, přesto je ochrana veřejného zdraví před negativními následky hluku neustále snižována.

- Odečet odrazu od fasády (viz ustanovení § 20 odst. 3 nařízení) byl do nařízení doplněn až v červenci 2016 nařízením vlády č. 217/2016 Sb. (byť i do této doby byla korekce běžně využívána na základě napadených metodických pokynů)
- Odečet nejistoty měření (viz ustanovení § 20 odst. 4 nařízení) byl upraven až s přijetím nového nařízení v září 2011
- Výjimka pro hluk z dopravy v případě přísnějších limitů pro hluk s tónovou složkou (viz ustanovení § 11 odst. 3 nařízení) byla do nařízení doplněna až v červenci 2016 nařízením vlády č. 217/2016 Sb.
- OP-321.6-12.1.77 Nejvyšší přípustné hodnoty hluku a vibrací - příloha k vyhlášce č. 13/1977 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací ze dne 31. ledna 1977 sice obsahovala korekci pro hluk v území navazujícím na dálnice, silnice I. a II. třídy a hlavní městské komunikace. Tuto korekci však bylo možné použít pouze v prostoru bezprostředně navazujícím na území těchto komunikací a pouze za prokázání, že jiná řešení umožňující obvyklý stupeň ochrany před hlukem nelze použít.

Nařízení 272/2011 je v rozporu se zásadou nesnižování dosažené úrovně ochrany a je proto v rozporu s právem na příznivé životní prostředí.

Stará hluková zátěž

Starou hlukovou zátěží se dle nařízení vlády rozumí hluk v chráněném venkovním prostoru a chráněných venkovních prostorech staveb, který vznikl před 1. lednem 2001 a je působený dopravou na pozemních komunikacích a drahách. Institut staré hlukové zátěže byl zaveden v analogii s jinými starými ekologickými zátěžemi proto, aby bylo možno legalizovat nadlimitní stav. Pokud tedy hlučnost existující v chráněných prostorech k rozhodnému datu nepřekročila hygienický limit (max. 70/60 dB v denní/noční době), pak je tento stav tolerován, a to do té doby, než se prokazatelně zvýší. Nařízení tedy neobsahuje žádné požadavky na odstranění staré hlukové zátěže do určité doby.

Specifické hlukové limity pro starou hlukovou zátěž nejsou upraveny v zákoně o ochraně veřejného zdraví, tento zákon starou hlukovou zátěž ani nedefinuje. Nařízení vlády tak umožňuje zasahovat do práva na ochranu zdraví a životního prostředí nad meze stanovené zákonem po časově zcela neomezenou dobu.

Směrnice EU

Česká úprava ochrany proti hluku nedostatečně transponuje požadavky Evropské unie. Konkrétně se jedná o směrnice Evropského parlamentu a rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí. Směrnice v čl. 3 obsahuje i definici $L_{evening}$, tedy hlukového indikátoru pro večer, který je přísnější než denní limit. Dle Přílohy 1 směrnice denní období trvá 12 hodin, večerní období čtyři hodiny a noční období osm hodin. Členské státy mohou zkrátit večerní období o jednu nebo dvě hodiny a prodloužit o ně denní nebo noční období za předpokladu, že je tato volba stejná pro všechny zdroje a že poskytnou Komisi informace o všech systematických rozdílech od standardní volby. Dle bodu 2. Přílohy směrnice - Prozatímní metody výpočtu pro L_{den} a L_{night} - Pokud má členský stát vlastní metody pro určování dlouhodobých indikátorů, tyto metody se mohou používat za předpokladu, že jsou přizpůsobeny definicím indikátorů uvedeným v příloze I. Pro většinu metod jednotlivých států to vyžaduje zavedení večera jako samostatného období a zavedení ročního průměru.

Česká republika v ochraně před hlukem nezohledňuje specifický hlukový limit pro večer, byť má věcně své opodstatnění (návrat domů z práce, aktivní odpočinek po práci, spánek malých dětí) a nezohledňuje tak trendy v definici obsahu práva na příznivé životní prostředí, čímž je porušuje.

Netransparentní způsob přijetí prováděcích předpisů

Přenesení věcné podstaty ochrany proti hluku do prováděcích právních předpisů, poškozují veřejnost na jejím mezinárodně zaručeném právu podílet se na jejich přípravě. Dle ustanovení článku 8 Aarhuské úmluvy, která byla ratifikována Českou republikou i Evropskou unií:

1. Strany budou usilovat o podporování účinné účasti veřejnosti orgány veřejné správy - ve vhodném stadiu, kdy jsou možnosti volby stále ještě otevřeny - na přípravě prováděcích předpisů a jiných, obecně aplikovatelných právně závazných předpisů, které mohou mít významný vliv na životní prostředí. K tomuto účelu by měly být učiněny tyto kroky:

(a) měl by být stanoven dostatečný časový rámec pro účinnou účast;

(b) návrh předpisů měl by být publikován nebo jiným způsobem zpřístupněn veřejnosti; a

(c) veřejnosti by měla být dána příležitost podávat připomínky přímo nebo prostřednictvím reprezentativních poradních orgánů.

Výsledek spoluúčasti veřejnosti by měl být brán v úvahu v maximálně možné míře.

Výše uvedený článek je sice doporučujícím – strany budou usilovat o podporu – úplné vyloučení veřejnosti z přípravy prováděcích předpisů, které fakticky stanoví úroveň ochrany před hlukem, však nelze považovat za souladné s požadavky Aarhuské úmluvy.

Veřejnost přitom má o otázku hluku zájem, o čemž svědčí její účast na opakovaných seminářích v Poslanecké sněmovně či Senátu ČR k otázce legislativní úpravy hluku či množství připomínek k navrhovanému zákonu o hluku, atd. Přesto je z projednávání nařízení vlády a metodických pokynů zcela vyloučena. Při poslední novelizaci nařízení vlády (nařízení č. 217/2016 Sb.) nebyla ani provedena RIA.

Porušení Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod

Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod (dále Úmluva) chrání právo na příznivé životní prostředí pouze zprostředkovaně skrze právo na respektování soukromého a rodinného života (čl. 8 Úmluvy), práva na život (čl. 2 Úmluvy), ochranu majetku (čl. 1 dodatkového protokolu č. 1). Úmluva také chrání procesní aspekt práva na příznivé životní prostředí, a to prostřednictvím práva na spravedlivé řízení (čl. 6 Úmluvy) a s ním souvisejícího práva na účinný právní prostředek nápravy (čl. 13 Úmluvy) a také prostřednictvím práva na svobodu projevu (čl. 10 Úmluvy).

Nejširší prostor pro ochranu životního prostředí našel ESLP v článku 8 Úmluvy, který zní: „Každý má právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence.“ Právo na respektování obydlí však nezahrnuje pouze právo na fyzický prostor, (tedy na ochranu před nepovoleným vstupem do obydlí), ale také právo na klidné užívání obydlí, tzn. ochranu před hlukem, emisemi, pachy aj. Nejznámějším a přelomovým rozsudkem Evropského soudu pro lidská práva bylo rozhodnutí ve věci López Ostra v. Španělsko (1994), ve kterém soud jednomyslně uznal oprávněnost stížnosti a konstatoval, že silné znečištění životního prostředí mohlo negativně ovlivňovat zdravotní stav i nerušené užívání obydlí a mimo jiné uvedl, že od určitého stupně intenzity může porušení práva na nerušené užívání obydlí vést ke ztížení soukromého i rodinného života, i pokud nehrozí vážné ohrožení zdraví. Obdobným případem je věc Guerra v. Itálie (1998) nebo Taskin et al. v. Turecko (2004).

V případě neuznání zásahů do ochrany soukromí (viz případy Hatton et al. v. Velká Británie (2003) nebo Powell a Reyner v. Velká Británie (1990) Evropský soudní dvůr zdůraznil, že stát učinil veškerá opatření pro snížení hladiny hluku a stěžovatelé měli možnost se přestěhovat bez finančních ztrát. **V České republice však jsou při ochraně obyvatel před nadměrným hlukem z dopravy protihluková opatření využívána pouze ve velmi omezeném rozsahu ve všech kategoriích, tedy co se týká omezení rychlosti, protihlukových stěn, i povrchu. Česká republika ani nenabízí vlastníkům možnost odstěhování se z oblasti postižené hlukem nabídkou odkupu nemovitosti s kompenzací ztrát.**

III.

PETIT NÁVRHU

Na základě výše uvedených argumentů navrhovatelé žádají Ústavní soud, aby vydal náleze tohoto znění:

Dnem vyhlášení tohoto nálezu ve Sbírce zákonů se ruší tato ustanovení nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací ve znění nařízení č. 217/2016 Sb.:

1. § 11 odst. 1 věta: „Pro hluk z dopravy na pozemních komunikacích a dráhách a pro hluk z leteckého provozu se ekvivalentní hladina akustického tlaku $A_{L_{Aeq,T}}$ stanoví pro celou denní ($L_{Aeq,16h}$) a celou noční dobu ($L_{Aeq,8h}$).“

2. § 11 odst. 3 slova: „s výjimkou hluku z dopravy na pozemních komunikacích, dráhách a z

leteckého provozu“

3. § 12 odst. 1 věta: „Pro hluk z dopravy na pozemních komunikacích, s výjimkou účelových komunikací, a dráhách a pro hluk z leteckého provozu se ekvivalentní hladina akustického tlaku $A_{LAeq,T}$ stanoví pro celou denní ($LA_{eq,16h}$) a celou noční dobu ($LA_{eq,8h}$).“

4. § 12 odst. 3: „s výjimkou hluku z dopravy na pozemních komunikacích, dráhách a z leteckého provozu“

5. § 12 odst. 4

6. § 12 odst. 5

7. § 12 odst. 6

8. § 20 odst. 3

9. § 20 odst. 4 věta: Výsledná hodnota hladiny akustického tlaku nepřekračuje hygienický limit, jestliže výsledná ekvivalentní hladina akustického tlaku po odečtení hodnoty nejistoty je rovna nebo je nižší než hygienický limit nebo výsledná maximální hladina akustického tlaku je rovna nebo je nižší než hygienický limit.

10. V Příloze č. 3 k nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Stanovení hygienických limitů hluku v chráněných venkovních prostorech staveb a v chráněném venkovním prostoru

Část A

Tabulka č. 1

Korekce pro stanovení hygienických limitů hluku v chráněných venkovních prostorech staveb a v chráněném venkovním prostoru se ruší sloupce korekce 2), 3) a 4) včetně pravidel pro jejich použití:

Druh chráněného prostoru	- Korekce [dB]		
	2)	3)	4)
Chráněný venkovní prostor staveb lůžkových zdravotnických zařízení včetně lázní	0	+5	+15
Chráněný venkovní prostor lůžkových zdravotnických zařízení včetně lázní	0	+5	+15
Chráněný venkovní prostor ostatních staveb a chráněný ostatní venkovní prostor	+5	+10	+20

2) Použije se pro hluk z dopravy na dráhách, silnicích III. třídy, místních komunikacích III. třídy a účelových komunikacích ve smyslu § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

3) Použije se pro hluk z dopravy na dálnicích, silnicích I. a II. třídy a místních komunikacích I. a II. třídy v území, kde hluk z dopravy na těchto komunikacích je převažující nad hlukem z dopravy na ostatních pozemních komunikacích. Použije se pro hluk z dopravy na dráhách v ochranném pásmu dráhy.

4) Použije se pro stanovení hodnoty hygienického limitu staré hlukové zátěže.

A ruší se i Tabulka č. 2

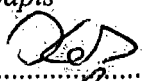
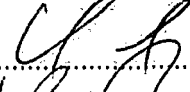
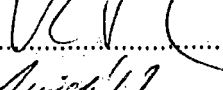
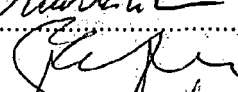
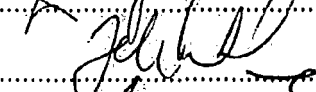
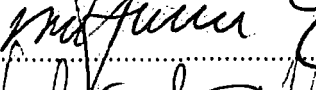
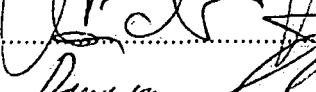
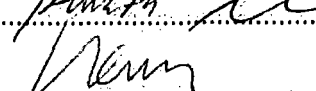
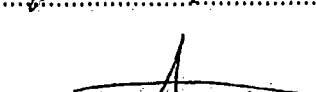
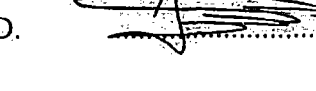
Hodnoty hluku působeného dopravou na pozemních komunikacích a dráhách pro použití další korekce + 5 dB podle § 12 odst. 6 věty třetí

Pozemní komunikace a železniční dráhy	- Doba dne	- LAeq,T [dB]
Dálnice, silnice I. a II.tř., místní komunikace I. a II.tř.	- Denní	- 65
	- Noční	- 55
Silnice III. tř, komunikace III.tř. a účelové komunikace	- Denní	- 60
	- Noční	- 50
Železniční dráhy v ochranném pásmu dráhy	- Denní	- 65
	- Noční	- 60
Železniční dráhy mimo ochranné pásmo dráhy	- Denní	- 60
	- Noční	- 55

11. Zrušuje Metodický návod pro měření a hodnocení hluku v mimopracovním prostředí č.j. HEM-300-11.12.01-34065.

12. Zrušuje Metodický návod pro hodnocení hluku v chráněném venkovním prostoru staveb č.j. 62545/2010-OZV-32.3-1.11.2010.

Navrhovatelé:

Jméno a příjmení	Podpis
1. Ladislav KOS	
2. Petr OREL	
3. Václav Čáslav	
4. LIBOR MICHALEK	
5. ZDEHEC PAVOUŠEK	
6. ŠARKA JECINKOVÁ	
7. PETR HOLEČEK	
8. VĀCLAV HAMPOL	
9. Renata Chmelová	
10. ZUZANA BALDYŠOVÁ	

Právní zástupkyně: JUDr. Petra Humlíčková, Ph.D.

